

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ У ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІН КАФЕДРИ УП і ЕП, ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНЦІЙ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ

Інтерактивне навчання – це навчання побудоване на основі спілкування та взаємодії, що реалізуються і в технологіях, і в методах, і в організаційних формах. Мова тут іде саме про процес спілкування, в якому відбувається обмін інформацією, вміннями, досвідом між студентською аудиторією та викладачем або студентом та студентом. Студент стає повноправним учасником учбового процесу, зміст якого є основним джерелом у формуванні компетенцій майбутнього фахівця.

Навчання відбувається шляхом взаємодій всіх, хто навчається. Це спілкування (колективне, кооперативне, навчання у співпраці), у якому і викладач, і студенти є суб'єктами. Викладач виступає лише в ролі координатора, організатора процесу навчання.

Організація інтерактивного навчання у ВНЗ передбачає моделювання життєвих та виробничих ситуацій, використання рольових ігор, спільне вирішення проблеми на основі аналізу обставин та відповідної ситуації тощо. Воно ефективно сприяє формуванню навичок і вмінь, створенню атмосфери співробітництва, взаємодії, дає змогу педагогу стати авторитетним наставником студентського колективу. Під час інтерактивного навчання студенти вчаться бути демократичними, толерантно спілкуватися між собою та іншими людьми, критично мислити, приймати та аналізувати рішення [2: 30].

Використання інтерактивних технологій у викладанні навчальних дисциплін з управління персоналом не самоціль, а засіб створення атмосфери доброзичливості й порозуміння, зняття з душі студента почуття страху, зробити її розкутою, навіяти впевненість у своїх силах, налаштувати на успіх, виявити здібність до творчості.

Для цього треба:

визначити рівень підготовленості студентської аудиторії до сприйняття тієї чи іншої технології;

- провести достатню попередню підготовку;
- забезпечити послідовність в освоєнні студентами певних прийомів роботи;
- надати студентам інструктивні матеріали [1: 50].

Класифікації інтерактивних технологій навчання

- технології кооперативного навчання;
- технології колективно-групового навчання;
- технології ситуативного навчання;
- технології опрацювання дискусійних питань [3:20].

Існуюча система навчання підштовхує викладача на використання в основному пасивних методів навчання. У минулому використання таких методів було виправданим, але у сьогоденні ситуація кардинально змінилася: одній людині неможливо знати все навіть у якійсь вузькій галузі знання. До того ж функцію зберігання, запам'ятовування і відтворення інформації можуть добре виконувати комп'ютери. Сучасний випускник вищого навчального закладу повинен мати інші навички: думати, розуміти сутність явищ, осмислювати ідеї та концепції і вже на основі цього вміти відшукувати потрібну інформацію, творчо її інтерпретувати та застосувати в конкретних умовах. Саме цьому і сприяють Інтерактивні технології навчання.

Список використаних джерел:

1. Вачков И.В. Основы технологии группового тренинга. Психотехники : Учебное пособие / И.В. Вачков. – М. : Ось-89, 2001. – 224 с.
2. Інтерактивні методи навчання : Навч. посібник / [П. Шевчук, П.Фенрих]. – Цецін : WCAP, 2005. – 170 с.
3. Караяни А.Г. Активные методы социально-психологического обучения. / А.Г.Караяни. – М.: [Без изд.], 2003.- 68 с.
4. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: науково-методичний посібник / О.І. Пометун, А.В. Пироженко ; ред. О.І. Пометун. – К. : А.С.К., 2004. – 192 с.